

Warszawa, dnia 24. 08. 2016 r.

PG IV Pc 1020. 2016

5048 25. 08. 16

GABINET MARSZAŁKA SENATU
sekretariat Wicemarszałek Senatu RP

Wpłynęło dn. 24. 08. 2016
Nr. MK 533
Podpis: *Justyna Koc*

Pani

Dot. BPS / 043 - 22 - 460 /16

Maria Koc

Wicemarszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

W nawiązaniu do pisma Pani Marszałek z dnia 13 lipca 2016 r. dotyczącego oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Rzeczypospolitej Polskiej Aleksandra Szweda podczas 22. posiedzenia Senatu RP w dniu 7 lipca 2016 r., zawierającego prośbę o przeanalizowanie sprawy przedstawionej przez małżonków D i S K. dotyczącej nienależytego wykonania zobowiązań wynikających z zawartych z poprzednikiem prawnym ubezpieczyciela . w grudniu 1986 r. umów ubezpieczenia renty odroczonej według taryfy z podwyższonym urealnieniem renty w formie polis, z jednoczesnym wpłaceniem kwot po 1000000 ówczesnych zł. przez każdego z małżonków, uprzejmie informuję, że Prokuratura Okręgowa w Warszawie zbadała przedmiotową sprawę.

Po zapoznaniu się z materiałami dostarczonymi przez Pana S K. oraz aktami sądowymi ustalono, że strony w zawartych umowach ustaliły, że po osiągnięciu przez S K. wieku 46 lat ubezpieczyciel rozpocznie wypłatę mu renty w kwocie 6560 zł., zaś po osiągnięciu 45 lat przez D K. będzie jej wypłacał rentę w wysokości 6330 zł. miesięcznie. Do umów ubezpieczenia renty odroczonej zostały zawarte klauzule dodatkowe, na mocy których ubezpieczyciel zobowiązał się do podwyższenia corocznie renty o 24,5 %.

Pomimo tego, po osiągnięciu przez Państwa K. wskazanego powyżej wieku ubezpieczyciel rozpoczął wypłatę rent w wysokości 39 zł miesięcznie na rzecz D K. i 40 zł. miesięcznie na rzecz S K.

W wyniku wytaczanych kolejno przez małżonków K. powództw o rewaloryzację sądową wysokości wypłacanych rent, nie uzyskali oni dotychczas korzystnego dla nich ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy.

Wyrokiem z dnia 8 maja 1997 r. Sąd Rejonowy w K. zasądził od pozwanego ubezpieczyciela na rzecz powódki D K. kwotę 3306 zł z ustawowymi odsetkami ustalając miesięczną rentę na kwotę 472,41 zł, a na rzecz powoda S K. kwotę 3418,38 zł z ustawowymi odsetkami ustalając miesięczną rentę na kwotę 488,34 zł.

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2001 r. Sąd Rejonowy w K. oddalił powództwo S K. o kolejną rewaloryzację sądową, a Sąd odwoławczy oddalił apelację od tego orzeczenia. Sądy obu instancji przyjęły, że od ostatniej waloryzacji sądowej nie nastąpiła istotna zmiana siły nabywczej pieniądza.

Państwo K. przyjmowali kolejne raty renty od ubezpieczyciela, jednakże nadal kwestionowali wysokość świadczeń kierując liczne skargi do organów państwowych, a także doniesienia do prokuratury o popełnieniu przestępstw fałszowania dokumentów przez pracowników ubezpieczyciela.

W dniu 28 listopada 2012 r. Państwo K. wytoczyli kolejne powództwo o zapłatę z tytułu waloryzacji przeciwko ubezpieczycielowi do Sądu Okręgowego w Warszawie, które zostało oddalone wyrokiem z dnia 22 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 12 września 2014 r. oddalił apelację powodów podzielając w pełni stanowisko Sądu pierwszej instancji.

W wyniku wniesionej przez Państwa K. skargi kasacyjnej od orzeczenia Sądu Apelacyjnego, wyrokiem z dnia 10 lutego 2016 r. Sąd Najwyższy uchylił orzeczenie tego Sądu i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy wypowiedział się w istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy kwestiach prawnych dotyczących waloryzacji sądowej i waloryzacji umownej.

Sąd Najwyższy podzielił poglądy Sądów Okręgowego i Apelacyjnego odnośnie waloryzacji umownej. Podkreślił, że prawomocne wyroki z dnia 8 maja 1997 r., którymi Sąd Rejonowy w K. dokonał rewaloryzacji świadczeń wynikających z umowy powodów z ubezpieczycielem mają charakter orzeczeń kształtujących. Oznacza to, że

tymi orzeczeniami ustalającymi w dacie wyrokowania wysokość świadczeń należnych uprawnionym z tytułu ubezpieczenia z uwzględnieniem waloryzacji, Sąd ten zmienił reguły waloryzacji przewidziane w umowie i sprawił, że nie ma już powrotu do tych reguł.

Sąd Najwyższy uznał natomiast, że w świetle art. 358¹ § 3 k.c. dopuszczalna jest waloryzacja wysokości świadczeń na rzecz powodów określonej przez sąd. W przypadku świadczeń okresowych wystarczy, że wierzyciele przez swoje zachowanie interpretowane w kontekście art. 60 k.c. dadzą wyraz temu, że uważają wypłacone raty za krzywdząco niskie, a informacja ta dotrze do dłużnika, uznać należy, że nie doszło do wykonania w pełni zobowiązania, a tym samym otwarta jest droga do dokonania waloryzacji takiego świadczenia ustalonego w orzeczeniu sądowym.

Sąd Najwyższy wskazał, że uchylił zaskarżony wyrok, gdyż za zasadny uznał zarzut obrazy art. 60 k.c., którego skutkiem była odmowa przez Sądy Okręgowe i Apelacyjny dokonania waloryzacji wysokości świadczeń, których wysokość została ustalona wyrokiem.

Wobec tego, że wyrażone w wyroku zapatrywanie Sądu Najwyższego jest wiążące w przedmiotowej sprawie, Sąd Apelacyjny po ponownym jej rozpoznaniu uchylił wyrok Sądu Okręgowego i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

Sprawa Państwa K. została już przekazana sędziemu referentowi, który w dniu 1 sierpnia 2016 r. wydał wstępne zarządzenia zobowiązujące pełnomocników powodów i pozwanego do złożenia pism przygotowawczych.

Po analizie akt przedmiotowej sprawy Prokurator Okręgowy w Warszawie zgodnie ze swoją właściwością rozważył zasadność zgłoszenia udziału na podstawie art. 7 k.p.c. w toczącym się ponownie postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie. Uznał jednak, że na obecnym etapie tej sprawy, wobec jej właściwego ukierunkowania przez Sąd Najwyższy, a także z uwagi na występowanie w niej w imieniu powodów dwóch profesjonalnych pełnomocników, udział prokuratora jest zbędny.

W związku z oświadczeniem Pana Senatora, w Prokuraturze Okręgowej w Świdnicy zapoznano się z materiałami postępowań przygotowawczych, które toczyły się w związku z doniesieniami państwa K. o popełnionych przestępstwach.

Ustalono, że na podstawie zawiadomienia Państwa K. przez Prokuraturę Rejonową w Wałbrzychu zostało wszczęte śledztwo o sygn. akt 2 Ds 829/08 w kierunku przestępstw z art. 270 § 1 k.k. w następującym zakresie:

I/ w sprawie podrobienia dokumentów w postaci polisy ubezpieczeniowej wystawionej na nazwisko D. K. w dniu 17 września 1996 r. w Wałbrzychu poprzez zmianę taryfy ubezpieczeniowej z XIIA na XVIIIA i dokumentu w postaci wniosku o ubezpieczenie renty odroczonej według taryfy z podwyższonym urealnieniem rent oraz użycia tych dokumentów jako autentycznych w toku postępowań prowadzonych w Sądzie Rejonowym w Kłodzku.,

II/ w sprawie niedopełnienia obowiązku przez adwokata w dniu 8 maja 1997 r. w Kłodzku poprzez nienależyte reprezentowanie interesów D. i S. K. przed Sądem podczas rozprawy,

3/ w sprawie podrobienia w dniu 17 września 1996 r. w Wałbrzychu dokumentów w postaci polisy wystawionej na nazwisko S. K. poprzez zmianę taryfy ubezpieczeniowej z XIIA na XVIIIA i dokumentu w postaci wniosku o ubezpieczenie renty odroczonej według taryfy z podwyższonym urealnieniem rent, a także poprzez pominięcie nazwiska uposażonych synów R. i P. K. oraz zasłonięcie rubryki dotyczącej corocznej rewaloryzacji renty, wieku ubezpieczonego i terminu płatności renty.

Jak wynika, z przedstawionej przez Prokuraturę Okręgową w Świdnicy, informacji, postępowanie przygotowawcze w niniejszej sprawie było kilkakrotnie umarzane, a następnie podejmowane i uzupełniane. Ostatecznie umorzono śledztwo w wymienionej sprawie postanowieniem Prokuratora Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 25 czerwca 2008 r. Decyzja o umorzeniu uprawomocniła się wobec tego, że Sąd Rejonowy w Wałbrzychu postanowieniem z dnia 19 września 2008 roku (sygn. II Kp 381/08) nie uwzględnił zazalenia pełnomocnika pokrzywdzonych i utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Prokurator Okręgowy w Świdnicy ocenił postanowienie o umorzeniu śledztwa jako zasadne, podkreślając jednocześnie, że czyny objęte tym postępowaniem uległy przedawnieniu karalności, a zatem brak już możliwości prawnych kolejnego podjęcia śledztwa i jego kontynuowania.

W związku z tym, że akta główne śledztwa zostały zarchiwizowane, przedstawionych ustaleń dokonano na podstawie akt podręcznych sprawy, akt nadzoru i zapisów w repertorium.

Wobec powyższego, uprzejmie informuję, że aktualnie brak podstaw prawnych do podejmowania przez prokuratora jakichkolwiek działań prawnych w sprawie opisanej w oświadczeniu Pana Senatora Aleksandra Szweda.

Sybilina Szewcowa

